

Kázeň ev. služieb Božích v Bratislave (Nový kostol), utorok po 9. nedeli po Trojici, 20. 8. 2019, 18.00; ES 355, 281, 466; A 49; čít. texty: Jer 20, 1 – 2; 37, 14 – 16; 38, 6; Zjav 6, 9 – 11; téma kázne: **Viera sa osvedčuje v skúškach**

Židom 11, 36 – 40: „³⁶ Iní zase okúsili posmech a bičovanie, ba aj putá a väzenie. ³⁷Kameňovali, mučili, rozpilovali ich, umierali mečom, blúdievali v ovčích a kozích kožiach, strádaovali, trpievali útlak a ubližovanie, ³⁸oni, ktorých svet nebol hoden, túlavali sa po púštiach a vrchoch, po jaskyniach a prepahliskách zeme. ³⁹Všetci títo, hoci získali vierou (dobré) svedectvo, nedosiahli, čo im bolo zaslúbené; ⁴⁰lebo Boh predvídal pre nás niečo lepšie, aby bez nás nedosiahli dokonalosť.“

Milí bratia a milé sestry!

O niekoľko dní si pripomenieme 75. výročie Slovenského národného povstania (SNP) – zásadnej udalosti našich novodobých dejín. Išlo o povstanie proti režimu, ktorý otvorene kolaboroval s nacizmom, vyznamenával hitlerovských vojakov a so zámerom likvidácie nariadil transportovať zo Slovenska do koncentračných táborov cca 70 000 Židov a stovky Rómov do perzekučných táborov (tzv. pracovných útvarov) na Slovensku. **S vďačnosťou myslíme na tých, ktorí sa zapojili do povstania proti nacistickému a ľudáckemu zlu s nasadením vlastného života**, vrátane tých, ktorí pre SNP pripravili nevyhnutné hospodárske zabezpečenie. **SNP bolo povstaním proti démonstvu nacizmu.**

No nie je povstanie ako povstanie.

Povstania sa diali už od príbehu v záhrade Éden (1M 2. kap.). To bolo prvé povstanie ľudí proti dobrým Božím plánom.

Takéto povstania vznikajú dosiaľ – v životoch, zmýšľaní a konaní jednotlivcov a sú smerované aj proti Pánovej cirkvi.

Počet **pernasledovaných kresťanov** narastá a v **súčasnosti trpí pernasledovaním viac ako 245 miliónov vyznávačov Krista.**

<https://www.katolickenoviny.sk/spravodajstvo/category/zahranicne/article/narasta-pocet-prenasledovanych-krestanov.xhtml>

Milióny trpiacich kresťanov pritom nemajú nijakú možnosť upozorniť na svoju situáciu. Najväčšie pernasledovanie je krajinách: Severná Kórea, Afganistan, Somálsko, Líbya, Pakistan, Sudán, Eritrea, Jemen, Irán a India. Podmienky pre kresťanov sa zhoršujú aj Číne. Môže sa zdať: **je to od nás ďaleko, no sú to naši bratia a sestry vo viere**, vyznávajú ako svojho Pána toho istého Ježiša Krista ako my.

Zrejme poslední väznení pre vieru z našej cirkvi boli vedúci mládeže Ján Vecan – zadržaný v súvislosti s distribúciou Biblií; od jeho zadržania a vzatia do väzby uplynie v tomto týždni 34 rokov – a brat farár Michal Hreško. Ten bol väznený v spojitosti s prípadom Janka Vecana. Brat Hreško pôsobil vtedy v zbore v Mníšku nad Hnilcom, v blízkosti ktorého mal Ján Vecan chatu. V nej sa konali – v onej dobre tajne organizované – podujatia pre mládež. Boli trňom v oku režimu.

Budme vďační za nesamozrejmy dar politickej i náboženskej slobody u nás, avšak nezabúdajme na tých, ktorí trpia v rôznych končinách sveta.

Biblia svedčí, že **viera sa osvedčuje v skúškach.**

Jedným z **najznámejších trpiteľov pre vieru bol Jeremiáš**. Ľudsky videné, bol **neúspešným prorokom**. Po celý život (40 rokov služby) zažíval osamelosť, nepochopenie. Mal

proti sebe všetkých: vládnuce vrstvy, falošných prorokov, kňazov i pospolitý ľud. Bol vykričaný ako vlastizradca, opustený aj najbližšími, no vytrvalo hľadal a zvestoval pravdu v dobe plnej nepravosti. Vo svojom čase však **bez výsledkov**. Zdalo sa, že jeho zvesť zostala bez odpovede, sťa by bola vyslovovaná do prázdna. Zakázali mu vstup do chrámu, bol nespočetne veľakrát ohrozovaný, **viac ako 10 rokov väznený**, málo chýbalo, aby ho ukameňovali. Príznačné je jeho utrpenie v cisterne – v hlbkej jame v zemi – steny, ktorej boli obložené kameňmi a dno plné bahna. Tam na dne, vo vlhku, šere a bahne, si Jeremiáš mohol klásť otázky. Utopím sa? Zomriem hladom a smädom? Zahyniem na podchladenie?

Podľa legendy **Jeremiáš** násilne zomrel po odvlečení do Egypta, keď ho vraj zavraždili vlastní ľudia. **Skončil, „bez toho, aby dosiahol, čo mu bolo zasľúbené“.** **No neskončila jeho zvesť. Ona, aj jeho vernosť Pánu Bohu, dodnes inšpirujú.** Ľudské životy aj literátov (Franz Werfel <https://www.martinus.sk/?ultem=26726>).

Jeremiášovo mnohé skúšky a utrpenie nám nechcú povedať, že iba cez utrpenie môžeme byť verní Bohu a že v živote niet miesta pre radosť a chválu. Modlíme sa predsa: „Zbav nás zlého“. To značí aj: Pane Bože, zachráň nás od utrpenia; ale tiež: ak by si nás nezachránil, prosíme, posilni nás – pomôž ním ho znášať v dôvere v Teba.

Skúšky a utrpenie biblických svedkov viery nám nechcú povedať, že trpieť majú či môžu iba výnimoční ľudia (ako Jeremiáš), lebo to patrí k ich údely. Naopak, Pane Bože, ak by si nám dal znášať kríž utrpenia, prosíme, posilni nás – pomôž nám ho trpezlivo a v dôvere v Teba niesť.

Ved' viera sa osvedčuje v skúškach.

I dnes je stále aktuálnou otázkou: **Budeme verní Pánu Bohu len vtedy, keď nám to bude „sypať“, alebo aj v ťažkostiach?** Všetci sme ohrození tým, že nám nepôjde o vzťah s Bohom, ale iba o požehnanie, priazeň od Neho.

O čo nám vo viere ide? – O benefity, výnosy, požehnanie, o Božie dobrodenia? Alebo o vzťah – priateľstvo s Bohom nech sa deje, čo sa deje?

Viera sa osvedčuje v skúškach.

Pán Boh niekedy dovolí situácie, keď sa zdá, že nebo je zavreté ako pancierová brána, keď to vyzerá, že niet nikoho, kto by odpovedal na modlitby. Nie všetkému tu, na zemi, rozumieme. V Zjav 6. kap. čítame, že **ani tí, ktorí sú v blízkosti Božieho oltára nechápu Božiu trpezlivosť so svetom** a nerozumejú Pánovým plánom. Mučeníci pri Božom oltári dosiaľ neboli vzkriesení v tele (osobnosť nie je viazaná na telo), ale prebývajú v nebi v stave istej neúplnosti, nahej odkrytosti, kým im je darovaný čistý biely odev. Tým je podčiarknutá čistota ich viery, ich martýrium, ale aj fakt, že zatiaľ sú „neoblečení“ do osláveného tela. Zásadné je, že **Pán Boh nepristupuje na volanie mučeníkov po potrestaní tých, ktorí ich zabili. Boh nepristupuje na ľudskú predstavu urýchljeného konca sveta,** v ktorom nastane súd a trest pre zlých.

Pán namiesto okamžitého zadostučinenia dáva volajúcim odpočinutie a vyslobodenie z drásavej túžby iba po ľudsky pochopenej spravodlivosti.

Ešte trvá doba milosti, ešte neprišiel čas Božieho zúčtovanie. Nevyčítajme Bohu, že zhovieva.

Keď ani tí, ktorí sú v blízkosti Božieho oltára nechápu Božiu trpezlivosť so svetom a nerozumejú Pánovým plánom, nedivme sa, že ani my všetkému nerozumieme (utrpeniu chorobám, rozmáhajúcej sa nepravosti).

Isté je, že biblickí svedkovia viery sa aj v krajne nepriaznivých okolnostiach spoliehali na Božie sľuby a zostali Bohu verní. Mnohí z nich vytrpeli aj mučenícku smrť, no neľutovali stratu pozemského života, lebo verili v budúci večný život. Písmo sväté hovorí, že „svet ich nebol hoden“, ale oni boli ozdobou tohto sveta. Očami viery videli naplnenie Božích zaslúbení, hoci za svojho časného života sa ich nedožili. Ich viera je výzvou pre nás.

Keď uvážime, koľko stáročí ľudia očakávali príchod Mesiáša – a On v Ježišovi prišiel – sme zahanbení svojou malou vierou a nedostatkom vďačnosti, že Pán Boh nám doprial žiť vo svete, v ktorom je zvestované evanjelium Ježiša Krista.

„Pán nemešká so zaslúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale nám zhovieva, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie.“ (2Pt 3, 9).

Pripusťme si k srdcu napomenutia z 2Pt 3. kap.: ¹⁴Preto, milovaní ... usilujte sa, aby vás Pán našiel nepoškvrnených a bez úhony v pokoji. ¹⁵Zhovievavosť nášho Pána pokladajte za spasenie. ... ¹⁷Chráňte sa, aby ste sa nedali zviest bludom nemravníkov a nestratili ste pevnú postać, ¹⁸ale vzrastajte v milosti a poznaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva aj teraz, aj naveky!“ Amen.

Martin Šefranko, ev. a. v. farár

ČÍTANÉ TEXTY:

Jeremiáš 20, 1 – 2: „¹(kňaz Pašchúr, ktorý bol hlavným dozorcom v dome Hospodinovom, počul Jeremiáša prorokovať tieto slová, ²udrel proroka Jeremiáša a dal ho do klady, ktorá stála pri Hornej, Benjamínskej bráne v dome Hospodinovom.“

Jeremiáš 37, 14 – 16: „¹⁴Jeremiáš však odpovedal: To je lož. Ja nechcem prebehnúť ku Chaldejcom. Ale Jirija ho nepočúval, zadržal Jeremiáša a viedol ho ku kniežatám. ¹⁵Kniežatá sa nahnevali na Jeremiáša, zbili ho a dali do väzenia v dome štátneho pisára Jonátána; lebo ten urobili žalárom. ¹⁶Tak sa dostal Jeremiáš do klenutej časti domu s cisternou. Jeremiáš tam ostal mnoho dní.“

Jeremiáš 38, 6: „⁶Chytily teda Jeremiáša a hodili ho do cisterny kráľoviča Malkiju, ktorá je na nádvorí stráže. Jeremiáša spustili na povrazoch. V cisterne nebolo vody, ale len bahno, a Jeremiáš sa ponoril do bahna.“

Zjavenie 6, 9 – 11: „⁹A keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom **duše zamordovaných pre slovo Božie a pre svedectvo, ktoré vydávali,** ¹⁰a kričali mohutným hlasom: Vládca svätý a pravý, **dokedy nebudeš súdiť a nepomstíš našu krv** na obyvateľoch zeme? ¹¹A každý dostal biele rúcho a povedali im, aby odpočívali ešte krátky čas, až doplnia mieru aj ich spoluslužobníci a bratia, ktorí majú byť zamordovaní ako oni.“